

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ EN DEFENSA DEL DRET A L'HABITATGE I EN SUPORT A LES MOBILITZACIONS QUE RECLAMEN AQUEST DRET

L'accés a l'habitatge fins fa uns anys era una preocupació pròpia dels sectors més vulnerables de la població, si bé s'ha convertit en una de les qüestions que més angoixa i desigualtat generen en la societat actual. Ha esdevingut la crua realitat d'un gran nombre de famílies que, tot i tindre treball, no poden fer front l'escalada dels preus del lloguer.

El preu del lloguer al País Valencià s'ha incrementat en aquest últim any en vora un 12% segons l'INE. L'augment ha sigut encara major, en alguns barris tradicionalment obrers com la Saïdia, on la pujada ha fregat quasi el 20%. La pressió turística ha jugat un paper crucial, en aquest increment el trasbalsament de lloguer de mitjà i llarg termini a lloguer turístic. Existeixen vora 105.000 habitatges d'ús turístics legals en el nostre territori i aquesta xifra cal sumar un percentatge important d'oferta il·legal que perverteix i tensa encara més els preus.

Un altre factor rellevant és la presència de fons d'inversió, principalment estrangers, que han adquirit grans carteres d'habitatge al País Valencià. La concentració en les seues mans amb finalitats purament especulatives, fa que tinguen una gran influència sobre el mercat de lloguer, limitant l'oferta i augmentant els preus. El Banco de España, de fet, identifica la intervenció d'aquests fons com una de les causes que ha contribuït a l'escalada de preus en grans ciutats com Alacant i València.

L'emergència residencial ha de ser entesa i abordada per la societat i per les administracions públiques com un desafiament col·lectiu, no com la batalla particular de qui ha de triar entre pagar la llum o pagar el lloguer. Malgrat les constants pujades del salari mínim interprofessional (SMI), que en els últims 6 anys s'ha incrementat un 54% i malgrat l'esforç per dignificar els salaris i equiparar-los al cost de la vida, la deriva inflacionista, la pressió turística, la competència deslleial dels fons voltor, entre altres factors ens aboquen a un escenari d'emergència.

Totes aquestes preocupacions estan fent que la societat valenciana, i especialment les persones joves, s'estiguen organitzant per a eixir al carrer a reivindicar el dret a l'habitatge, amb les massives mobilitzacions que estem veient.

La joventut valenciana pateix d'una precarietat cronificada a la què la manca d'una llar digna, segura i estable se suma com a una problemàtica més. Mesures com ara ajudes al lloguer poden ser positives, però resulten inútils si no són dotades d'un pressupost suficient i no s'hi aplica una regulació dels preus per tal què no acaben convertint-se en una transferència directa a les caseres. Els avals a la compra d'habitatge pateixen d'una dolència pareguda: els costos immobiliaris i la pròpia gestió de la compra suposen un preu

inassumible per a molts joves i fa que solament aquells amb posicions més solvents puguen accedir-hi. Estes polítiques, pretesament "de joventut", s'han mostrat insuficients davant l'escalada contínua del cost de la vida i una intervenció amb mesures més profundes i ambicioses és necessària per equilibrar els preus.

Per això, davant la concepció mercantilista i especulativa de l'habitatge, no està de més recordar que el dret al gaudi d'un habitatge digne és un dret subjectiu de la ciutadania valenciana garantit per la Llei 2/2017, de 3 de febrer, per la funció social de l'habitatge i que l'article 47 de la Constitució espanyola fa recaure en les administracions públiques l'obligació de garantir-lo en virtut de l'interés general i impedir l'especulació. Front aquest escenari, l'administració autonòmica disposa de mecanismes per a contribuir de manera efectiva al compliment del dret a l'habitatge.

És per tot això, que Joves PV- Compromís proposa a l'assemblea els següents acords:

1. Donar suport als moviments socials que lluiten per la defensa del dret a l'habitatge i donem suport a les mobilitzacions actuals que reivindiquen este dret, que es posicionen en contra de la turistificació i lluiten per la protecció del territori.

2. Exposar que les mesures preses pel Consell de la Generalitat i pel Govern de l'Estat Espanyol no estan donant resposta a la situació actual d'emergència habitacional i estan servint per a enriquir encara més als grans propietaris d'habitatge.

3. Proposar al respecte:

a. Intervindre el mercat de la vivenda i regular de manera immediata els preus del lloguer i declarar zones tensades al País Valencià, per tal que el lloguer no supose una despesa major del 30% del salari.

b. La construcció d'un parc públic d'habitatge, en règim de lloguer assequible, amb una reserva per a persones joves perquè puguen emancipar-se. Que l'administració adquirisca habitatge a través del dret de tanteig i retracte perquè pugua ser posada a disposició d'aquest parc públic.

c. Dotar de l'assignació pressupostària suficient perquè cap persona sol·licitant que complisca els requisits de les ajudes al lloguer es quede fora.

d. La concessió d'ajudes a les persones que vulguen residir en les zones rurals com a mecanisme per a combatre el despoblament, implementant les subvencions a la compra d'habitatge jove en municipis de menys de 10.000 habitants.

e. No concedir llicències per a pisos turístics en zones tensades i erradicar els lloguers turístics il·legals, dotant adequadament el Cos d'Inspecció per a la detecció, control i sanció dels pisos turístics il·legals